Arbetsmarknadsutskottets betänkande 1983/84:17

om arbetsmarknadsforskning

Utskottet behandlar i betänkandet bilaga 7 till proposition 1983/84:107 om forskning avsnitten 1, 2, 3.3 och 3.4 samt den i anslutning därtill väckta motionen 2630 av Lars Werner m. fl. (vpk). Vidare behandlas proposition 1983/84:100 bilaga 12 avsnittet vissa arbetslivsfrågor samt motion 1983/84:916 av Alf Wennerfors m. fl. (m) väckt under allmänna motionstiden i år.

Propositionerna

Proposition 1983/84:100 bil. 12 Arbetsmarknadsdepartementet avsnittet Vissa andra arbetslivsfrågor (s. 32–34).

I propositionen hemställs att riksdagen bemyndigar regeringen att inrätta en personlig ordinarie tjänst som professor (F 25–28) i arbetsrätt för Sten Edlund vid Arbetslivscentrum.

Proposition 1983/84:107 bil. 7

I propositionen bereds riksdagen tillfälle att ta del av vad statsrådet Leijon anför om arbetsmarknadspolitisk forskning samt arbetslivs- och arbetsmiljöforskning.

Den del av bilagan som gäller arbetsmiljöforskningen behandlas av socialutskottet.

Motionerna

Motion väckt under allmänna motionstiden 1984

1983/84:916 av Alf Wennerfors m. fl. (m)

I motionen yrkas

26. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts angående arbetsmarknadsforskningen.

Yrkandena 1–5, 7–17 och 19–25 behandlas i betänkandet AU 1983/84:21, yrkandet 18 i betänkandet AU 1983/84:18 samt yrkandet 6 i utbildningsutskottets betänkande UbU 1983/84:19.

Motion med anledning av proposition 1983/84:107

1983/84:2630 av Lars Werner m. fl. (vpk)

I motionen yrkas

1. att riksdagen uttalar sig för ökad forskning om maktkoncentrationens och monopoliseringens effekter vad gäller sysselsättningssituationen, den industriella strukturen och den inhemska marknaden,

2. att riksdagen uttalar sig för ökad forskning om multinationaliseringens effekter vad gäller sysselsättningen i Sverige, dess begränsade effekt på olika sysselsättningsskapande åtgärder och dess effekter på fackets roll, verksamhet och framtida utveckling,

3. att riksdagen uttalar sig för ökad forskning kring arbetsmarknadsutbildningen och andra arbetsmarknadspolitiska åtgärder i enlighet med vad som anförs i motionen,

5. att riksdagen hos regeringen hemställer om åtgärder för inrättande av fackliga forsknings- och kontrollinstitut enligt vad i motionen anförs.

Yrkandet 4 kommer att behandlas i utbildningsutskottets betänkande UbU 1983/84:28.

Utskottet

När det gäller forskningen på det arbetsmarknadspolitiska området erinras i proposition 107 om att delegationen (A 1981:01) för arbetsmarknadspolitisk forskning (EFA), som intar en central ställning i sammanhanget, kommer att avlämna ett betänkande under våren. Slutlig ställning till den framtida arbetsmarknadspolitiska forskningen bör enligt propositionen tas först efter remissbehandling av detta förslag. I avvaktan därpå lämnar föredragande statsrådet allmänna synpunkter i frågan.

Det anförs i propositionen att forskningen bl. a. bör syfta till att ge ett förbättrat underlag för överväganden och beslut rörande arbetsmarknadspolitikens inriktning och dimensionering. Forskningen bör omfatta faktorer som bestämmer volymen och karaktären på arbetslösheten och dess effekter på människorna. Den bör också inbegripa såväl utbud som efterfrågan på arbete och anpassningsprocesserna på arbetsmarknaden.

Avvägning och samordning mellan å ena sidan arbetsmarknadspolitiska åtgärder och å andra sidan generella ekonomisk-politiska insatser samt insatser inom industri-, regional-, social- och utbildningspolitik är enligt propositionen frågor av stor betydelse. Att analysera dessa och ge underlag för hanteringen av såväl stabiliserings- som fördelningspolitiska avvägningsproblem är en viktig uppgift för arbetsmarknadsforskningen.

Bl. a. ungdomsarbetslösheten har på senare år medfört ett ökat kommunalt engagemang i sysselsättningspolitiken. Insatsernas art och omfattning har varit mycket varierande. Det finns ett behov av forskning rörande kommunernas arbetsmarknadspolitiska åtgärder och de samordnings- och avvägningsproblem som föreligger mellan statliga och kommunala mål och insatser.

En fråga som kräver särskilda överväganden är den nya tekniken och främst datateknikens betydelse för sysselsättning och arbetsmiljö. Dataef-

fektutredningens (A 1978:05) slutbetänkande som nyligen lagts fram bör bli en värdefull utgångspunkt för fortsatt forsknings- och utvecklingsarbete.

När det gäller utbudet av arbetskraft framhålls i propositionen behovet av fortsatt forskning om hur efterfrågan på arbetskraft, demografiska förändringar, skatte- och bidragsbestämmelser, pensioneringssystem, arbetsmarknadslagstiftning etc. påverkar arbetskraftsutbudets sammansättning och arbetskraftens rörlighet.

I fråga om forskning kring faktorer som påverkar efterfrågan av arbetskraft nämns lönekostnadernas och lönekostnadsrelationernas betydelse för storleken och sammansättningen av företagens efterfrågan på arbetskraft. En annan fråga som nämns gäller nya stödformers effekter på företagens rekrytering av t. ex. handikappade. Slutligen nämns i detta avsnitt av propositionen betydelsen av forskning och utvärdering av beredskapsarbetena som bedöms utgöra en betydelsefull och resurskrävande del av de arbetsmarknadspolitiska åtgärderna.

Till sist erinras i propositionen om den betydelse för forskningen på det arbetsmarknadspolitiska området som Arbetslivscentrum och delegationen för arbetstidsfrågor (DELFA) har. I fråga om Arbetslivscentrum anmäls att en översyn f. n. görs av centrets framtida forskningsinriktning. När det gäller DELFA erinras om att delegationens uppgift är att initiera och följa försöksverksamhet som rör arbetstidsfrågor. Delegationen har genom tilläggsdirektiv våren 1983 fått vidgade uppgifter med bl. a. ökad inriktning på ekonomi, sysselsättning och jämställdhet mellan kvinnor och män. Vidare erinras om att debatten om arbetsdelning blivit alltmer intensiv i Sverige och att en viktig uppgift för DELFA är att belysa frågeställningar kring arbetstiden som ett eventuellt medel i sysselsättningspolitiken.

Utskottet tar först upp frågan om den *arbetsmarknadspolitiska forskningens och arbetslivsforskningens inriktning* som behandlas i vpk:s partimotion 2630. Vpk anser i motionen att den inriktning som forskningen på det arbetsmarknadspolitiska området enligt propositionen skall ha är felaktig. Den bygger nämligen på förutsättningen att arbetsmarknadspolitiken anpassas till den ekonomiska politiken och därmed till att forskningen koncentreras till frågor om behovet av och effekterna av olika åtgärder som påverkar utbudet och underlättar anpassningen samt faktorer som påverkar arbetskraftsutbudets sammansättning och arbetskraftens rörlighet. Motionärerna menar att forskningen måste ges en helt annan inriktning om den skall kunna positivt påverka uppfyllelsen av de arbetsmarknadspolitiska målsättningarna rörande ökad sysselsättning och minskad arbetslöshet. Den föreslagna inriktningen leder till att arbetsgivarna får ett forskningsmonopol som bör brytas. Mot den av arbetsgivarna styrda forskningen måste ställas en forskning i facklig regi, där de arbetande anger problemen och inriktningen. Partsforskning är nödvändig för att klargöra de verkliga problemen. Några exempel på problemområden är: Lönenivå och lönesystem och dess inverkan på livsbetingelser och livslängd, klassamarbetets effekter på fackföreningsrö-

relsens möjligheter att hävda sina medlemmars intressen, möjligheter till förbättringar av arbetsmiljön i tider av stor arbetslöshet och ekonomisk stagnation; forskning om den nödvändiga arbetstiden i framtiden i relation till industriproduktionens och den offentliga verksamhetens utveckling.

Utskottet kan för sin del inte se att den inriktning som regeringen förordar i fråga om den arbetsmarknadspolitiska forskningen har en så ensidig inriktning på anpassning av arbetskraften till arbetsmarknadens krav som framhålls i motionen. Utskottet menar för sin del att statsrådet Leijon i propositionen gör en rimlig avvägning mellan frågor som å ena sidan har anknytning till arbetskraften och dess anpassning till arbetstillfällena och å den andra sidan berör näringslivets efterfrågan av arbetskraft och företagens anpassning till arbetskraften. Utskottet har mot den här bakgrunden ingen erinran mot vad som anförs i propositionen om den arbetsmarknadspolitiska forskningens allmänna inriktning. Det finns dessutom anledning att återkomma till frågan om den arbetsmarknadspolitiska forskningens framtida inriktning efter beredningen av det betänkande som delegationen för arbetsmarknadspolitisk forskning (EFA) lägger fram i dagarna. Med det anförda avstyrks motion 2630 i motsvarande del.

Den *arbetsmarknadspolitiska forskningens organisation* är huvudfrågan i här aktuell del av motion 916 av Alf Wennerfors m. fl. (m) från allmänna motionstiden i år. I motionen erinras om att behovet av en intensifierad och brett upplagd forskning i arbetsmarknadsfrågor växer i takt med att arbetslösheten stiger och arbetsmarknaden fungerar allt sämre. Motionärerna pekar på att denna forskning i dag till stor del bedrivs inom ramen för Arbetslivscentrum samt att forskningen i huvudsak finansieras med medel från arbetarskyddsfonden. Det sker därutöver viss uppdragsforskning vid universiteten, men den har anknytning till arbetsmarknadsmyndigheterna och har blivit ensidigt inriktad. Motionärerna menar att i framtiden måste den fria forskningen kring arbetsmarknadsrelaterade frågor vid universiteten öka. De föreslår därför att forskningsrådsnämnden under budgetåret 1984/85 skall tillföras 10 milj. kr. från arbetarskyddsfonden för fördelning till arbetsmarknadsinriktade forskningsprojekt vid universiteten. Moderata samlingspartiets motion 2634 med anledning av proposition 107 har inte hänvisats till arbetsmarknadsutskottet men här aktuellt yrkande beskrivs i den senare motionen som ett första steg som syftar till att ändra finansieringen av den arbetsmarknadspolitiska forskningen. Denna forskning bör enligt motion 2634 nämligen bedrivas i samma former och på samma villkor som annan samhällsvetenskaplig forskning. I ett särskilt avsnitt i samma motion som gäller avvägningen mellan sektorsinriktad och övrig forskning föreslås en gradvis avveckling av forskningsadministrationer som arbetar med sektorsforskning, bl. a. delegationen för arbetsmarknadsforskning. I motion 2634 tas avslutningsvis också upp verksamheten inom Arbetslivscentrum. Motionärerna ifrågasätter om Arbetslivscentrum skall bestå i nuvarande former och omfattning och anser att arbetslivsforskningen skulle gynnas av

en starkare knytning till forskningen vid universitet och högskolor.

Utskottet kan först konstatera att de arbetsmarknadspolitiska frågorna har en sådan vikt i samhället att en omfattande och allsidig forskning om dem är nödvändig. Det beror främst på arbetets stora betydelse för individen men också på de stora kostnader som läggs ned på arbetsmarknadspolitiska åtgärder. Därför har det ansetts vara av stor vikt att genom forskningsinsatser belysa effekterna av dessa åtgärder för individ och samhälle. Utskottet menar för sin del att den prioritering av den arbetsmarknadspolitiska forskningen som t. ex. verksamheten inom EFA och vid Arbetslivscentrum innebär därmed är mycket motiverad. Utskottet kan inte se att dessa och liknande organisationer skulle innebära ett hot mot den fria forskningen kring här aktuella frågor. De leder genom de forskningsprogram som statsmakterna antar till att forskningen fokuseras till frågor som är väsentliga för t. ex. utvecklingen av arbetsmarknadspolitiken. En forskningsorganisation av EFA:s typ leder dessutom till befruktande kontakt mellan den utredningsverksamhet som EFA bedriver på regeringens uppdrag och den aktuella arbetsmarknadspolitiska forskningen. Det kan tilläggas att en stor del av de uppdrag EFA administrerar utförs av forskare vid universitet och högskolor.

Arbetslivscentrum som också berörs i de aktuella motionerna skall enligt sina direktiv (SFS 1976:943) bedriva och främja forsknings- och utvecklingsarbete om förhållanden som rör individer och grupper i arbetslivet, relationerna mellan arbetsmarknadens parter, frågor om inflytande i arbetslivet samt arbetsorganisationen och dess funktionssätt. Institutet hade under budgetåret 1982/83 en budget för verksamhet på ca 30 milj. kr. varav regeringen hade anvisat en grundfinansiering av 8,45 milj. kr. Arbetarskyddsfonden beviljade det året därutöver en projektram av 15,3 milj. kr. Arbetslivscentrum leds av en styrelse om tio ledamöter bestående av främst företrädare för arbetsmarknadens parter. Vid institutet finns f. n. tre professurer och tre andra tjänster som forskningsledare. Därutöver finns ett 60-tal forskare och assistenter samt ett 30-tal personer som arbetar med kansliuppgifter av skilda slag. I budgetpropositionen föreslår regeringen att en personlig professur skall inrättas på det arbetsrättsliga området.

Som anförs i proposition 107 görs inom Arbetslivscentrum en översyn av centrets framtida forskningsinriktning. Avsikten är att koncentrera resurserna bättre än hittills bl. a. så att verksamhetens omfattning hålls på en i stort sett oförändrad nivå. Tre programområden skall enligt planerna utvecklas tills en ny organisation träder i kraft den 1 juli 1985, nämligen (1) strukturförändringar och huvudmannaskapsfrågor, (2) styrning och delaktighet i offentlig verksamhet och (3) utveckling av arbetsorganisation och produktionsteknik.

Utskottet ser med tillfredsställelse på de ansträngningar som nu görs att effektivera verksamheten vid Arbetslivscentrum. En överföring av resurser från centret till universitet och högskolor skulle med stor sannolikhet leda till

en nedprioritering av forskningen på de aktuella områdena och accepteras därför inte av utskottet. Redan den inom centret pågående organisationsöversynen tar sikte på att verksamheten skall bedrivas på en i stort sett oförändrad nivå. Även förslaget i motion 916 om att forskningsnämnden (FRN) skulle tillföras 10 milj. kr. av arbetarskyddsfonden för fördelning av arbetsmarknadsinriktade forskningsprojekt vid universiteten avstyrks av utskottet, eftersom detta i praktiken också skulle komma att gå ut över verksamheten vid Arbetslivscentrum.

Utskottet behandlar i sammanhanget också budgetpropositionens förslag om att *en personlig professur* skall inrättas *på det arbetsrättsliga området* vid Arbetslivscentrum för Sten Edlund. Utskottet har inga erinringar mot förslaget och föreslår att riksdagen ger regeringen det begärda bemyndigandet.

Utskottet tar avslutningsvis upp förslaget i vpk:s partimotion 2630 om att statsmakterna villkorslöst skall finansiera en sådan forskning och vidta sådana åtgärder som gör det möjligt att inrätta *fackliga forsknings- och kontrollinstitut* med forskare på olika områden. Bland frågor som bör bli föremål för särskild uppmärksamhet i forskningen nämns i motionen multinationaliseringen av den svenska industrin, eftersom denna företeelse direkt påverkar effekterna av olika sysselsättningsskapande insatser som t. ex. regionalpolitiska satsningar och olika arbetsmarknadspolitiska åtgärder.

Utskottet kan först konstatera att den forskning som de i motionen föreslagna fackliga forsknings- och kontrollinstituten skulle bedriva i stort sett sammanfaller med den verksamhet som bedrivs vid Arbetslivscentrum. Utskottet kan vidare konstatera att LO:s representantskap beslutat bygga upp ett fackligt ekonomiskt forskningsinstitut. Institutet beräknas vara fullt utbyggt år 1986. Det anförda innebär att motion 2630 inte bör föranleda någon åtgärd i denna del.

Utskottet hemställer

Utskottet hemställer

1. beträffande *den arbetsmarknadspolitiska forskningens och arbetslivsforskningens inriktning*
   att riksdagen med avslag på motion 1983/84:2630 yrkandena 1–3 lägger proposition 1983/84:107 bilaga 7 i motsvarande del till handlingarna,
2. beträffande *den arbetsmarknadspolitiska forskningens organisation*
   att riksdagen avslår motion 1983/84:916 yrkande 26,
3. beträffande *inrättandet av en personlig professur i arbetsrätt vid Arbetslivscentrum*
   att riksdagen ger regeringen det i budgetpropositionen begärda bemyndigandet,

4. beträffande *fackliga forsknings- och kontrollinstitut*
att riksdagen avslår motion 1983/84:2630 yrkande 5.

Stockholm den 8 maj 1984

På arbetsmarknadsutskottets vägnar
FRIDA BERGLUND

Närvarande: Frida Berglund (s), Alf Wennerfors (m), Erik Johansson (s), Lars Ulander (s), Anders Högmark (m), Marianne Stålberg (s), Karin Flodström (s), Lahja Exner (s), Gustav Persson (s), Sonja Rembo (m), Elver Jonsson (fp), Lars-Ove Hagberg (vpk), Ingrid Hemmingsson (m), Börje Hörnlund (c) och Ingvar Karlsson i Bengtsfors (c).

Reservationer

1. Den arbetsmarknadspolitiska forskningens och arbetslivsforskningens inriktning (mom. 1)

Lars-Ove Hagberg (vpk) anser

dels att den del av utskottets yttrande på s. 4 som börjar "Utskottet kan" och slutar "motsvarande del" bort ha följande lydelse:

Som framhålls i vpk:s partimotion 2630 måste de framtida forskningsinsatserna få en helt annan inriktning och omfattning om de skall kunna positivt påverka uppfyllelsen av de arbetsmarknadspolitiska målsättningarna att öka sysselsättningen och minska arbetslösheten.

Regeringens förslag om forskningen förutsätter ett avancerat klassamarbete där arbetare, arbetsköpare och statsmakt förutsätts ha identiskt lika intressen. En sådan intressegemenskap finns emellertid inte. Det visar sig också att en stor del av den forskning som bedrivits kring arbetsmarknadsfrågor under 1900-talet har sysslat med frågan om hur man skall kunna ta ut mesta möjliga arbete ur arbetarna. Arbetsgivarna har mycket medvetet tagit vetenskapen i sin tjänst vid utsugningen av arbetskraften. Det har inte bara gällt teknisk forskning utan också beteendevetenskaplig.

Mot denna av arbetsgivarna styrda forskning måste ställas en forskning i facklig regi där de arbetande anger problemen och inriktningen. Partsforskning är nödvändig för att klargöra de verkliga problemen. Några exempel på problemområden är: Lönenivå och lönesystem och dess inverkan på livsbetingelser och livslängd, klassamarbetets effekter på fackföreningsrörelsens möjligheter att hävda sina medlemmars intressen, möjligheter till förbättringar av arbetsmiljön i tider av stor arbetslöshet och ekonomisk stagnation; forskning om den nödvändiga arbetstiden i framtiden i relation till industriproduktionens och den offentliga verksamhetens utveckling.

Vad utskottet här anfört med anledning av motion 2630 bör ges regeringen till känna.

dels att utskottets hemställan under 1 bort ha följande lydelse:

1. beträffande *den arbetsmarknadspolitiska forskningens och arbetslivsforskningens inriktning*
att riksdagen med bifall till motion 1983/84:2630 yrkandena 1–3 samt med anledning av proposition 1983/84:107 bilaga 7 i motsvarande del som sin mening ger regeringen till känna vad utskottet anfört.

2. *Den arbetsmarknadspolitiska forskningens organisaton (mom. 2)*

Alf Wennerfors, Anders Högmark, Sonja Rembo och Ingrid Hemmingsson (alla m) anser

dels att den del av utskottets yttrande som på s. 5 börjar "Utskottet kan" och på s. 6 slutar "vid Arbetslivscentrum" bort ha följande lydelse:

Som närmare utvecklas i moderata samlingspartiets partimotion 2634 behövs en väsentlig kursändring i fråga om sektorsforskningen. En viktig tanke bakom uppbyggnaden av sektorsforskningen har varit att tillgodose behovet av forskning som har relativt nära anknytning till den politiska beslutsprocessen. Den nuvarande betoningen av sektorsforskningen är därför en logisk konsekvens av den offentliga maktens tillväxt. Respekten för det fria kunskapssökandets villkor har försämrats i takt med att den politiska samhällsstyrningen förstärkts.

Sådana organisatoriska förändringar måste enligt utskottets mening nu genomföras att merparten av de resurser som i dag kanaliseras via sektorsorgan kan föras över till högskolorna.

Utskottet föreslår därför att riksdagen hos regeringen anhåller om förslag som syftar till att delegationen för arbetsmarknadsforskning (EFA) gradvis avvecklas. Detta kommer att minska den politiska direktivgivningen över denna del av forskningen vilket är en väsentlig avsikt med förslaget. Den arbetsmarknadspolitiska forskningen bör nämligen huvudsakligen bedrivas i samma former och på samma villkor som annan samhällsvetenskaplig forskning. Det betyder bl. a. att denna forskning i större utsträckning än f. n. bör finansieras genom forskningsråden. Utskottet tillstyrker därför förslaget i motion 916 att 10 milj. kr. under nästa budgetår skall överföras från arbetarskyddsfonden till forskningsrådsnämnden att användas för arbetsmarknadsinriktade forskningsprojekt vid universiteten.

Arbetslivscentrum, som huvudsakligen bedriver verksamhet inom det samhällsvetenskapliga området, har haft svårigheter att finna lämpliga arbetsformer och arbetsuppgifter. Dessutom synes forskningsresultaten varit av skiftande kvalitet. Det finns därför anledning ifrågasätta om arbetslivscentrum skall bestå i nuvarande former och omfattning. Det är troligt att

arbetslivsforskningen skulle gynnas av en starkare knytning till forskningen vid universitet och högskolor. Riksdagen bör begära att regeringen återkommer med förslag om en sådan ändring i organisationen av verksamheten. Det anförda bör ges regeringen till känna.

dels att utskottets hemställan under 2 bort ha följande lydelse:

2. beträffande *den arbetsmarknadspolitiska forskningens organisation*
att riksdagen med bifall till motion 1983/84:916 yrkande 26 som sin mening ger regeringen till känna vad utskottet anfört.

3. Fackliga forsknings- och kontrollinstitut (mom. 4)

Lars-Ove Hagberg (vpk) anser

dels att den del av utskottets yttrande på s. 6 som börjar "Utskottet kan" och slutar "denna del" bort ha följande lydelse:

Inom fackföreningsrörelsen finns som framhålls i motion 2630 ingen forskningstradition. Detta har inneburit att fackföreningarna har kommit i underläge. Arbetsgivarna lägger fram sina partsinlagor i form av mer eller mindre vetenskapliga rapporter. Det är självfallet då också på det sättet att de problem som blir föremål för forskning är sådana som företagarna anser vara väsentligt att få belysta. Som framhållits ovan med anledning av vpk:s förslag när det gäller den arbetsmarknadspolitiska forskningens inriktning måste mot den av arbetsgivarna styrda forskningen ställas en forskning i facklig regi. Statsmakterna bör därför som krävs i vpk:s partimotion 2630 villkorslöst finansiera en sådan forskning och vidta åtgärder som gör det möjligt att inrätta fackliga forsknings- och kontrollinstitut med forskare på olika områden. Utskottet bifaller alltså motion 2630 i denna del. Regeringen bör underrättas om detta.

dels att utskottets hemställan under 4 bort ha följande lydelse:

4. beträffande *fackliga forsknings- och kontrollinstitut*
att riksdagen med bifall till motion 1983/84:2630 yrkande 5 som sin mening ger regeringen till känna vad utskottet anfört.

Särskilda yttranden

1. Den arbetsmarknadspolitiska forskningens och arbetslivsforskningens inriktning m. m. (mom. 1 och 4)

Alf Wennerfors, Anders Högmark, Sonja Rembo och Ingrid Hemmingsson (alla m) anför:

Vi har i reservation 2 närmare utvecklat moderata samlingspartiets syn på den arbetsmarknadspolitiska forskningens organisation och föreslagit en nedtoning av sektorsforskningen och det politiska inflytandet över forskning-

en. Det måste i ökad utsträckning vara den enskilde forskaren som avgör inriktningen av forskningsprojektet varvid projektet har att konkurrera med andra om anslag från forskningsråd och motsvarande. Vi vill peka på att en sådan organisatorisk förändring också kommer att påverka den arbetsmarknadspolitiska forskningens inriktning.

2. Inrättande av en personlig professur i arbetsrätt vid Arbetslivscentrum (mom. 3)

Alf Wennerfors, Anders Högmark, Sonja Rembo och Ingrid Hemmingsson (alla m) anför:

Som vi närmare utvecklat i reservation 2 hyser vi stor tveksamhet till den nuvarande organisationen av Arbetslivscentrum och menar att arbetslivsforskningen borde få en starkare knytning till universitet och högskolor. Trots det har vi accepterat inrättandet av en personlig professur i arbetsrätt vid Arbetslivscentrum eftersom en sådan professur inte innebär en permanent förstärkning av centret samt att den vid en eventuell omorganisation därmed bör kunna föras över till någon av högskolorna.